

hvad der allerede har fundet Sted for Hærens Bedkommende, at indrette sig saaledes, at man har et hurtigt Krigsberedskab. Det maa de mindre saa vel som de større Magter følge med i, naar de i Virkeligheden ville vente, at deres Materiel skal kunne bruges, inden det er for sildigt. Alt er indrettet herpaa, men vi savne tilstrækkelig Personale til at kunne gøre det i tilstrækkelig Grad, saaledes at den nyeste og bedste Del af Skibene, Torpedobaadene og andet Materiel skulde kunne gaa ud eller være paa Plads med saa Dages Varjel. For at dette kan ske i en nogenlunde betydelig Udstrækning, er det nødvendigt at faa en Udvilling af Kammerne i det Maal, der her er forlangt. Jeg skal indstrænke mig til disse almindelige Udtalelser, forbeholdende mig, naar der, som jeg haaber, bliver nedsat Udvalg, at give alle de ønskede Oplysninger, navnlig om, hvorledes man har tænkt sig hurtigt at kunne faa en større Del af Flaaden ud efter et Par Dages Forberedelse.

Colding: Jeg skal fatte mig meget kort, efter at jeg har hørt de ærede foregaaende Talere, specielt den ærede Marineminister, men jeg kan dog ikke lade Veflighedens gaa tabt til at svare den første af de ærede Talere, nemlig Folketingsmanden for Ribe Amts 2den Valgtreds (Bluhme). Han begyndte med et meget dæmpet Foredrag, arbejdede sig efterhaanden mere og mere op og endte med nogle Argumenter, som jeg ikke skal søge at gendrive, navnlig af Hensyn til den højtærede Forsamling, jeg befinder mig i; thi Argumenter som Montens, Vandvid m. m. skulde man helst være fri for at anvende i denne højtærede Forsamling. Det ærede Medlem hævdede, at sagkyndige var der egentlig ingen af; de eneste sagkyndige var det høje Folketing... (Afbrudelse af Bluhme). Godt, Landstinget, jeg syntes, den ærede Folketingsmand jagde Folketinget (Bluhme: Rigsdagen). Naa, Rigsdagen, altsaa begge Ting. Ja, dette er en Paastand, som er, om jeg saa maa sige, saa enestaaende, saa at man ikke behøver at modbevise den, thi den taler mod sig selv, den har ingen Grundvold at staa paa. Naar man gaar saa vidt som det højtærede Medlem, at han siger, at der hos den højtærede Krigsminister og Marineminister ikke er Sagkundskab, saa har

man slet ikke noget at tale med den højtærede Folketingsmand om angaaende Sagkundskab, saa hører alt op, saa kan man lade det ligge hen som noget, man hører og ler ad, men ikke videre. Der er dog een Ting, hvori jeg fuldstændig samstemmer med den ærede Rigsdagsmand, det er i min Sympati for Marinen og mit Ønske om, at den danske Marine maa blive saa stærk, som det efter Forholdenes Natur er muligt at gøre den, saa stærk, at den, som det ærede Medlem ønsker, og som jeg ogsaa ønsker, maa være i Stand til at løse to Opgaver, som paahvile den, den ene at være med til at forsvare Kjøbenhavn mod Sø siden og den anden at være med under en eventuel Krig til at kunne manøvrere i vore Farvande paa en efter Krigsforholdene passende Maade. Jeg vil ligesom han og som vistnok alle ønske, at Danmark maa bevare Freden saa længe som muligt, men det er netop paa Grund af mit ivrige Ønske for Fredens Bevarelse, at jeg er bleven saataldt Forsvarsvæn, foruden at jeg som Officer er en naturlig Forsvarsvæn. Men at jeg har været en Ven af Forsvaret og har været med til at behandle Forsvarsvæsenet ved forskellige Lejligheder, er begrundet paa, at jeg mener, at kun paa en Maade: ved Fæstningsanlæg og ved Marinens Udvidelse, saa meget som Finanserne tillade det, ere vi i Stand til at gøre os Haab om at bevare Freden og maaste, naar de politiske Forhold vilde ordne sig til Gunst for os, at blive delagtige i eller faa tilstaaet af alle Nationer en anerkendt væbnet Neutralitet. Thi en Neutralitet, som ikke er væbnet, har jo Historien mange Beviser for ikke betyde noget, saa at vi ikke behøve at tale om den Slags Neutralitet. Den Opfattelse, som den ærede Folketingsmand fremsatte med Hensyn til vort Forhold over for Tyskland, skal jeg ikke berøre, men kun anføre, at det er et Forhold, vi have læst om i danske Blade, og som er refereret derfra i tyske Blade, paa Tryk som i Skrift, og ogsaa, men heldigvis kun meget saa Gange, i Tale. Jeg tror ikke, det ærede Medlem faar hele Nationen til at blive varmt begejstret for den Tanke, at vi skulde saaledes med Hud og Haar kunne slutte os til Tyskland og lade alt andet være „dahin“. Nej, jeg tror, vi maa stille os saaledes, at vi søge at opnaa en fuldstændig